

Η΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:

Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης
ΤΘ 60060, 57001 ΘΕΡΜΗ Τηλ. 462744 Fax: 463455

Κυριακή 14 Νοεμβρίου 2021

Φιλίππου

Ἀποστόλου ἐκ τῶν Δώδεκα,

Γρηγορίου

Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης

τοῦ Παλαμᾶ (+1340),

Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου

(+1800)

Ἦχος δ΄ Ἑωθινόν ι΄.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τά ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια

Ἦχος πλ. α΄.

*Εὐλογητός εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.*

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος
κατεπλάγη ὁρῶν σε
ἐν νεκροῖς λογισθέντα,

τοῦ θανάτου δέ, σωτήρ,
 τήν ἰσχύν καθελόντα
 καί σύν ἑαυτῷ τόν Ἀδάμ ἐγείραντα
 καί ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε...

Τί τά μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,
 ὦ μαθήτριαι, κερναῖτε;
 ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος
 προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις·
 ἴδετε ὑμεῖς τόν τάφον καί ἤσθητε·
 ὁ Σωτήρ γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε...

Λίαν πρωί μυροφόροι ἔδραμον
 πρὸς τό μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι·
 ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς
 ὁ ἄγγελος καί εἶπε·
 θρήνου ὁ καιρός πέπαυται· μή κλαίετε·
 τήν ἀνάστασιν δέ Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε...

Μυροφόροι γυναῖκες
 μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι
 πρὸς τό μνήμά σου, Σῶτερ,
 ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου
 πρὸς αὐτάς φθεγγομένου·
 τί μετὰ νεκρῶν τόν ζῶντα λογίζεσθε;
 ὡς Θεός γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα
καί τόν τούτου Υἱόν τε
καί τό ἅγιον Πνεῦμα·
τήν Ἁγία Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ,
σύν τοῖς Σεραφεῖμ κράζοντες τό ἅγιος,
ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα
ἐλυτρώσω Παρθένε,
τόν Ἀδάμ ἁμαρτίας
χαρμονήν δέ τῇ Εὐα
ἀντί λύπης παρέσχες·
ῥεύσαντα ζωῆς,
ἴδυνε πρός ταύτην δέ
ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεῖς Θεός καί ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός (γ).

Ἡ Ὑπακοή

Τά τῆς Σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως
προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι
τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον, Χριστέ,
ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Οἱ ἀναβαθμοί

Ἀντίφωνον α'.

Εκ νεότητός μου
πολλά πολεμεῖ με πάδη

ἀλλ' αὐτός ἀντιλαβοῦ
καί σῶσον, Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών,
αἰσχύνθητε ἀπό τοῦ Κυρίου
ὡς χόρτος γάρ πυρί ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα. Καί νῦν.

Ἄγιώ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται
καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται
τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον β'.

Εκέκραξά Σοι, Κύριε,
θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου
κάμοι γενέσθω πρὸς ὑπακοήν
τά θειά Σου ὦτα.

Επί τόν Κύριον ἐλπίδα
πᾶς τις κεκτημένος
ὑψηλότερός ἐστι
πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα καί νῦν.

Ἄγιώ Πνεύματι ἀναβλύζει
τά τῆς χάριτος ρεῖθρα
ἀρδεύοντα
ἅπασαν τήν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον γ'.

Ἡ καρδιά μου πρὸς Σε,
Λόγε ὑψωθήτω

καί οὐδέν θέλξει με
τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν
πρός χαμαιζηλίαν.

Ἐπί τήν μητέρα αὐτοῦ
ὡς ἔχει τις στοργήν,
ἐπί τῷ Κυρίῳ θερμότερον
φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα. Καί νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι
θεογνωσίας πλοῦτος,
θεωρίας καί σοφίας·
πάντα γάρ ἐν τούτῳ
τά πατρῶα δόγματα
ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον. Ψαλμός 43.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν
καί λύτρωσαι ἡμᾶς
ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός Σου.

*Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν
καί οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον,
ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν,
ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.*

ΔΕΚΑΤΟ ΕΩΘΙΝΟ**Ἰωάν. 21, 1-14.****ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ****Η ΤΡΙΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ
ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ
ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΤΙΒΕΡΙΑΔΟΣ****Η ΕΓΓΥΗΣΗ - ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ
ΠΟΥ Ο ΑΝΑΣΤΑΣ ΚΥΡΙΟΣ
ΔΙΔΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟ**

Τό μυστικό τῆς ἐπισυναγωγῆς τῶν ἀνθρώπων στήν Ἐκκλησία.

Ὁ ἀναστάς Κύριος Ἰησοῦς φανερώνεται σέ ἑπτά μαθητές του στήν παραλία τῆς λίμνης Τιβεριάδος. Ὁ ἀριθμός ἑπτά εἶναι συμβολικός καί σημαίνει τό σύνολο τῆς Ἐκκλησίας! Ὁ Ἰησοῦς λοιπόν μέ τό «σημεῖο» - θαῦμα τῆς πλούσιας ἀλιείας δείχνει παραστατικά, διαβεβαιώνει τήν Ἐκκλησία, ὅτι αὐτός θά εἶναι ὁ Κύριος καί Ἐργάτης τοῦ ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς! Αὐτός θά ψαρεύει, διά τῶν Ἀποστόλων τούς ἀνθρώπους καί θά αὐξάνει τήν Ἐκκλησία του. Οἱ Ἱεραπόστολοι ἔχουν χρέος νά

ἐμπιστεύονται τό λόγο Του καί νά ὑπακούουν, νά τόν ἐκτελοῦν.

Ἡ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος εἶναι ὁ κόσμος, στόν ὁποῖον ὁ Κύριος ἀποστέλλει τούς Μαθητές Του. Ἡ θαυματουργική ἀλιεῖα δείχνει τό μυστικό τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποίαν ὁ Χριστός ἀποστέλλει στόν κόσμο. Τό μυστικό εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ ὡς Πρωτεργάτου καί Κυρίου τοῦ ἔργου καί ἡ μετά πίστεως ὑπακοή στό λόγο Του, τήν ἐντολή Του.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω,
Τόν καιρό ἐκεῖνο

1 ἐφάνέρωσεν ἑαυτόν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν,

ὁ Ἰησοῦς ἐμφανίστηκε πάλι στούς μαθητές του, ἀφοῦ ἀναστήθηκε ἐπί τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνέρωσε δέ οὕτως.

στήν ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδας.

Ἐμφανίστηκε δέ ὡς ἐξῆς:

2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος
καί Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
καί Ναθαναήλ
ὁ ἀπό Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας

καί οἱ τοῦ Ζεβεδαίου

καί ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

Ἦταν μαζί ὁ Σίμων Πέτρος, ὁ Θωμᾶς
πού λεγόταν Δίδυμος, ὁ Ναθαναήλ
πού καταγόταν ἀπό τήν Κανᾶ τῆς Γα-
λιλαίας, οἱ δύο γιοί τοῦ Ζεβεδαίου κι
ἄλλοι δύο ἀπό τούς μαθητές του.

Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος:

3 - Ὑπάγω ἀλιεύειν.

Τούς λέει ὁ Σίμων Πέτρος: Πηγαίνω
νά ψαρέψω.

Λέγουσιν αὐτῷ:

- Ἐρχόμεθα καί ἡμεῖς σὺν σοί.

Τοῦ λένε: - Ἐρχόμαστε κι ἐμεῖς μαζί
σου.

Ἐξῆλθον

καί ἀνέβησαν εἰς τό πλοῖον εὐθύς

καί ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί ἐπίασαν οὐδέν.

Βγῆκαν ἔξω κι ἀμέσως ἀνέβηκαν στό
πλοῖο, κι ὅλη ἐκείνη τή νύχτα δέν
ἐπίασαν τίποτα.

4 Πρωίας δέ ἤδη γενομένης

ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τόν αἰγιαλόν·

οὐ μέντοι ἤδησαν οἱ μαθηταί,

ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.

Ὅταν πιά ξημέρωσε, στάθηκε ὁ Ἰησοῦς
στό γιαλό· οἱ μαθητές ὅμως δέν ἤξεραν
ὅτι ἦταν ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

- Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε;

Τούς λέει τότε ὁ Ἰησοῦς· -Παιδιά, μή-
πως ἔχετε κάτι γιά προσφάγι;

Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·

6 - Οὐ.

Τοῦ ἀποκρίθησαν· -Ὅχι.

Ὁ δέ εἶπεν αὐτοῖς·

- Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου
τό δίχτυον καί εὐρήσετε.

Ἐκεῖνος τότε τούς λέει· - Ρίξτε τό δί-
χτυ στή δεξιὰ μεριά τοῦ πλοίου καί θά
βρῆτε.

Ἔβαλον οὖν

καί οὐκέτι αὐτό ἐλκύσαι ἴσχυσαν
ἀπό τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

Πραγματικά, ἔριξαν τό δίχτυ, καί τὰ
ψάρια ἦταν τόσο πολλά, πού δέν
μποροῦσαν νά τό τραβήξουν.

7 Λέγει οὖν ὁ μαθητής ἐκεῖνος,

ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ·

- Ὁ Κύριος ἐστι.

Λέει τότε στόν Πέτρο ὁ μαθητής
ἐκεῖνος πού ὁ Ἰησοῦς τόν ἀγαποῦσε· -

Ὁ Κύριος εἶναι!

Σίμων οὖν Πέτρος

ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι,

τόν ἐπενδύτην διεζώσατο

(ἦν γάρ γυμνός)

καί ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

Μόλις ἄκουσε ὁ Σίμων Πέτρος πὼς εἶναι ὁ Κύριος, ζώστηκε τό ἱμάτιό του, ἐπειδὴ ἦταν γυμνός, καί ρίχτηκε στό νερό.

8 Οἱ δέ ἄλλοι μαθηταί

τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον,

(οὐ γάρ ἦσαν μακράν ἀπό τῆς γῆς,

ἀλλ' ὡς ἀπό πηχῶν διακοσίων),

σύροντες τό δίχτυον τῶν ἰχθύων.

Οἱ ἄλλοι μαθητές ἦρθαν μέ τό πλοιάριο, γιατί δέν ἀπείχαν **πολύ** ἀπό τή στεριά, παρά **μόνο** ἑκατό περίπου μέτρα, σέροντας τό δίχτυ μέ τά ψάρια.

9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν,

βλέπουσιν ἀνδρακιάν κειμένην

καί ὀψάριον ἐπικείμενον καί ἄρτον.

Ὅταν ἀποβιβάστηκαν στή στεριά,

βλέπουν ἐκεῖ ἀναμμένα κάρβουνα

κι ἓνα ψάρι πάνω στή φωτιά καί ψωμί.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς:

- Ἐνέγκατε ἀπό τῶν ὀψαρίων

ῶν ἐπιάσατε νῦν.

Τούς λέει ὁ Ἰησοῦς: - Φέρτε ἀπό τά ψάρια πού πιάσατε τώρα.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος

καί εἴλκυσε τό δίχτυον ἐπὶ τῆς γῆς,

μεστόν ἰχθύων μεγάλων

ἐκατόν πενήκοντα τριῶν·
καί τοσοῦτων ὄντων
οὐκ ἐσχίσθη τό δίχτυον.

Ἀνέβηκε τότε στό πλοῖο ὁ Σίμων Πέ-
τρος καί τράβηξε τό δίχτυ στή στεριά
γεμάτο μεγάλα ψάρια, γιά τήν
ἀκρίβεια ἐκατόν πενήντα τρία. Κι ἐνώ
ἦταν τόσο πολλά τά ψάρια, τό δίχτυ
δέν σκίστηκε.

Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς:

12 - Δεῦτε ἀριστήσατε.

Τούς λέει ὁ Ἰησοῦς: - Ἐλᾶτε νά φᾶτε.

Οὐδεῖς δέ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν

ἐξετάσαι αὐτόν· σύ τίς εἶ;

Εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.

Καί κανεῖς ἀπό τούς μαθητές δέν
τολμοῦσε νά Τόν ρωτήσῃ, «Ἐσύ ποιός
εἶσαι;», γιατί ἤξεραν πώς εἶναι ὁ Κύ-
ριος.

13 Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς,

καί λαμβάνει τόν ἄρτον

καί δίδωσιν αὐτοῖς

καί τό ὄψάριον ὁμοίως.

Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, παίρνει τό ψωμί καί
τούς τό μοιράζει. Τό ἴδιο ἔκανε καί μέ
τό ψάρι.

14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς

τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ

ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν.

Αὐτή ἦταν ἡ τρίτη ἐμφάνιση τοῦ
 Ἰησοῦ στοὺς μαθητὲς μετὰ τὴν
 ἀνάστασή Του.

Εὐχή Γ' τοῦ Ὁρθρου

Ἡ ἱκεσία τῆς Ἐκκλησίας πού ἀποτελεῖ
 τὴν καρδιά τοῦ Ὁρθρου κορυφώνεται
 στὴν παρακάτω προσευχή
 μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
 ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεσιν
 τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος
 καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως
 ἁμαρτημάτων καὶ ἐξομολογήσεως
 τὴν τοῦ προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν
 πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας,
 Κύριε καὶ Θεέ μας,
 Ἐσύ που ἐχάρισες στοὺς ἀνθρώπους
 τὴ δωρεὰ τῆς ἀφέσεως ὅταν μετανοοῦν
 καὶ μᾶς ὑπέδειξες
 τὴ μετάνοια τοῦ Δαβίδ,
 ὥστε νά κατανοοῦμε
 καὶ νά ἐξομολογοῦμαστε
 τὰ ἁμαρτήματα μας,
 γιὰ νά συγχωρούμαστε,
 Αὐτός, Δέσποτα,
 πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλοις
 περιπεπτωκότας πλημμελήμασιν,
 ἐλέησον κατὰ τό μέγα σου ἔλεος·
 καὶ κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου

ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν.

Ἐσύ, Δέσποτα, ἐλέησε κι ἐμᾶς
πού ἔχομε περιπέσει σέ πολλά
καί μεγάλα ἀμαρτήματα,
μέ τό μεγάλο Σου ἔλεος
καί μέ τήν πολλή εὐσπλαγχνία Σου
σβῆσε τὰ ἀνομήματά μας.

Ὅτι σοί ἡμάρτομεν, Κύριε,
τῷ καί τὰ ἄδηλα καί τὰ κρύφια
τῆς καρδιάς τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι
καί μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν
ἀφιέναι ἀμαρτίας.

Γιατί σέ Σένα ἀμαρτήσαμε, Κύριε,
πού καί τὰ κρυφά καί τὰ φανερά
τῆς καρδιάς τῶν ἀνθρώπων γνωρίζεις
καί εἶσαι ὁ μόνος
πού ἔχεις τήν ἐξουσία
νά συγχωρῆς ἀμαρτίες.

Καρδίαν δέ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν
καί πνεύματι ἡγεμονικῷ
στηρίζας ἡμᾶς
καί τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου
γνωρίσας ἡμῖν,
μή ἀπορρίψῃς ἡμᾶς
ἀπό τοῦ προσώπου σου·

Χτίσε μέσα μας καθαρὴ καρδιά.
Στήριξέ μας
μέ τό ἡγεμονικό Σου Πνεῦμα.
Χάρισέ μας τή χαρά

καί τήν ἀγαλλίαση τῆς σωτηρίας Σου
καί μή μᾶς ἀπορρίψης
ἀπό τό πρόσωπό Σου.

ἀλλ' εὐδόκησον,
ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος,
μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς
προσφέρειν σοι θυσίαν δικαιοσύνης
καί ἀναφοράν

ἐν τοῖς ἁγίοις σου θυσιαστηρίοις.

Ἀλλά δέξου μας, καθὼς εἶσαι ἀγαθός
καί φιλάνθρωπος Θεός
νά Σοῦ προσφέρωμε,
ὡς τήν τελευταία μας ἀναπνοή,
στά ἅγια θυσιαστήριά Σου
τήν εὐχαριστήρια θυσία καί Ἀναφορά
γιά τή σωτηρία πού μᾶς χάρισες
διά τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ
καί Λόγου Σου.

Ελέει καί οἰκτιρμοῖς
καί φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ,
σύν τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ
καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ὅλα αὐτά Σοῦ τά ζητοῦμε,
ὄχι γιατί τά δικαιούμαστε,
ἤ γιατί μᾶς ἀξίζουν,

ἀλλά γιά τό ἔλεος, τούς οἰκτιρμούς
καί τή φιλανθρωπία
τοῦ Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ.
Μαζί μέ Αὐτόν Σέ εὐλογοῦμε,
καί μέ τό πανάγιο, τό ἀγαθό
καί ζωοποιό Σου Πνεῦμα,
τώρα καί πάντοτε
καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Σωτήρ καί ῥύστης μου ἀπό τοῦ τάφου
ὡς Θεός ἀνέστησεν
ἐκ τῶν δεσμῶν τούς γηγενεῖς
καί πύλας Ἄδου συνέτριψε
καί ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ἐπανάληψις ἐν χορῷ:

καί ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Οἶκος.

Τόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν
Χριστόν τόν ζωοδότην
τριήμερον ἐκ τάφου
καί πύλας τοῦ θανάτου
σήμερον συνθλάσαντα
τῇ δυνάμει τῇ Αὐτοῦ,
τόν Ἄδην τε νεκρώσαντα
καί τό κέντρον τοῦ θανάτου
συντρίψαντα

καί τόν Ἀδάμ σύν τῇ Εὐᾶ
 ἐλευθερώσαντα
 ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς,
 εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενωῶς.
 Αὐτός γάρ ὡς ὁ μόνος κραταιός
 Θεός καί Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ἐπανάληψις ἐν χορῶ:

Θεός καί Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Κοντάκιον

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς

Ο μαθητῆς καί φίλος σου
 καί μιμητῆς τοῦ πάθους σου
 τῇ οἰκουμένη Θεὸν σε ἐκήρυξεν
 ὁ δεηγόρος Φίλιππος
 ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις
 ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων
 τὴν Ἐκκλησίαν σου
 διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος

Ρεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε
 ὁ ὑδάτων τὴν φύσιν δειμάμενος
 τὴν καρδίαν μου στήριξον Δέσποτα
 ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ Σου
 καί φώτισον μου τὴν διάνοιαν
 ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος
 ἵνα λέγω καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα

καὶ ἀξίως ὑμνήσω
τὸν Σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Συναξάριον

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός
Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ
πανευφύημου Ἀποστολοῦ Φιλίππου
ἐνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν δώδεκα.

*Ἄρδεις Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου
τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα Σῶτερ ἐκτίνει.*

Ἦρδης κάκκεφαλῆς δεκάτη Φίλιππε τετάρτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα
Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος
Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου
τοῦ ἐν Ῥόδῳ δι' ἀγχόνης
μαρτυρικῶς τελειωθέντος
ἐν ἔτει αω' (1800)
ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας
τοῦ Μητροπολίτου Ἀγαπίου.

*Ὁ Κωνσταντῖνος ὑψωθείς τῆ ἀγχόνῃ,
πρὸς Παραδείσου πλατυσμὸν ἀνυψώθη.*

Βρόχον Κωνσταντῖνος δεκάτη τέτληκε τετάρτη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις
ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίεις

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἄνοιξω τό στόμα μου

καί πληρωθήσεται Πνεύματος·
καί λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρὶ·
καί ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων·
καί ἄσω γηθόμενος
ταύτης τὴν Εἴσοδον.

Ὦδὴ γ΄.

Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος Πηγὴ,
θίασον συγκροτήσαντας
πνευματικόν στερέωσον
καὶ τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ Σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὦδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως
Σοῦ τοῦ ὑψίστου,
ὁ Προφῆτης Ἀββακούμ.
κατανοῶν ἐκράυγαζε·
Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

Ὦδὴ ε΄.

Εξέστη τά σύμπαντα
ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ Σου
Σὺ γάρ, Ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ
ὡσπερ καθαρῶτατος Ναός
πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί Σε
τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Ὦδὴ στ΄.

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον
 τελοῦντες ἑορτήν οἱ θεόφρονες
 τῆς Θεομήτορος
 δεῦτε τάς χεῖρας κροτήσωμεν
 τόν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Ὦδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες
 παρά τόν Κτίσαντα, ἀλλά πυρός ἀπειλήν
 ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἔψαλλον.
 Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος
 καί Θεός εὐλογητός εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
 καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Ὦδὴ η΄.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ
 ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο
 τότε μέν τυπούμενος,
 νῦν δέ ἐνεργούμενος·
 τήν οἰκουμένην ἅπασαν
 ἀγεῖρει ψάλλουσιν·
 Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τά ἔργα,
 καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τιμιωτέρα.

Ὦδὴ θ΄.

Ἄπας γηγενῆς
 σκιρτάτω τῷ πνεύματι
 λαμπαδουχούμενος.
 Πανηγυρίζετω δέ

αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα
 τά ἱερά Εἰσόδια τῆς Θεομήτορος
 καὶ βοάτω, χαίροις παμμακάριστε
 Θεοτόκε, Ἄγνή, Ἄειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον ι'

Τιβεριάδος θάλασσα
 σύν παισὶ Ζεβεδαίου
 Ναθαναήλ τῷ Πέτρῳ τε,
 σύν δυσὶν ἄλλοις πάλαι
 καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν·
 οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει
 ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες
 πλῆθος εἶλκον ἰχθύων·
 Ὃν Πέτρος γνούς
 πρὸς αὐτόν ἐνήχητο·
 οἷς τό τρίτον
 φανείς καὶ ἄρτον ἔδειξε
 καὶ ἰχθύν ἐπ' ἀνδράκων.

Θεοτοκίον

Τὸν ἀναστάντα Κύριον
 τριήμερον ἐκ τάφου,
 Παρθένε, καθικέτευε
 ὑπὲρ τῶν Σε ὑμνούντων
 καὶ πόθῳ μακαριζόντων·
 Σέ γάρ ἔχομεν πάντες
 καταφυγὴν σωτήριον
 καὶ μεσίτιν πρὸς Τοῦτον·
 κλῆρος γάρ Σός
 καὶ οἰκέται πέλομεν, Θεοτόκε,

καί πρὸς τήν Σήν ἀντίληψιν
ἅπαντες ἀφορῶμεν.

ΑΙΝΟΙ

Ψαλμός ρμη' 148

Πᾶσα πνοή
αἰνεσάτω τόν Κύριον.
Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
Σοί πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν,
πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν,
πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.
Σοί πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Στιχηρά Ἀναστάσιμα.

1

*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτον·
δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ.*

Ο Σταυρόν ὑπομείνας καί θάνατον
καί ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν,
παντοδύναμε Κύριε,
δοξάζομέν Σου τήν Ἀνάστασιν.

2

*Αἰνεῖτε τόν Θεόν ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν στερώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ·*

Εν τῷ Σταυρῷ Σου, Χριστέ,
τῆς ἀρχαίας κατάρας
ἠλευθέρωσας ἡμᾶς

καί ἐν τῷ θανάτῳ Σου
 τόν τήν φύσιν ἡμῶν τυρρανήσαντα
 διάβολον κατήργησας·
 ἐν δέ τῇ Ἐγέρσει Σου
 χαρᾶς τά πάντα ἐπλήρωσας
 διό βοῶμέν Σοι·
 Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν,
 Κύριε, δόξα Σοι.

3

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐπί ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ,
 αἰνεῖτε Αὐτόν κατὰ τό πλῆθος
 τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.*

Τῷ Σῷ Σταυρῷ, Χριστέ Σωτήρ,
 ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπί τήν ἀλήθειάν Σου
 καί ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ·
 ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν,
 ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτία,
 ἐκτείνας τήν χειρά Σου,
 φιλάνθρωπε Κύριε,
 τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων Σου.

4

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
 αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καί κιθάρα·*

Τῶν πατρικῶν Σου κόλπων
 μή χωρισθεῖς, Μονογενές
 Λόγε τοῦ Θεοῦ,
 ἦλθες ἐπί γῆς διά φιλάνθρωπίαν,
 ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως·

καί Σταυρόν καί θάνατον
 ὑπέμεινας σαρκί
 ὁ ἀπαθήs τῆ θεότητι·
 ἀναστάς δέ ἐκ νεκρῶν
 ἀθανασίαν παρέσχεs
 τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων
 ὡs μόνος παντοδύναμος.

Τά τρία ἐπόμενα τοῦ Ἁγίου Φιλίππου

5

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καί χορῶ,
 αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορδαῖs καί ὄργανῳ·

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τήν μακαρίαν ἐν κόσμῳ
 ζωὴν διήνυσας
 καί νῦν τῶν μακαρίων
 συνευφραίνῃ τοῖs δήμοιs
 καί γῆν τήν τῶν πραέων
 ὡs πρᾶος οἰκεῖs,
 ἱεράρχα Γρηγόριε·
 χάριν θαυματῶν
 πλουτεῖs δέ παρά Θεοῦ,
 ἦν παρέχειs τοῖs τιμῶσί σε.

6

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοιs εὐήχοιs,
 αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοιs ἀλαλαγμοῦ.
 Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον.

Ορθοδοξίας τά δόγματα
 κατεφύτευσας

κακοδοξίας, μάκαρ,
 ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας·
 καί πίστεως τόν σπόρον
 πληθύνας καλῶς
 ἐπομβρία τῶν λόγων σου
 ἑκατοστεύοντα στάχυν
 ὡς πρακτικός
 γεωργός, Θεῷ προσήνεγκας.

7

Ανάστηδι, Κύριε, ὁ Θεός μου,
 ὑψωθήτω ἡ χεὶρ Σου,
 μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων Σου εἰς τέλος.

Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου,
 μάκαρ, λαμπρότητα
 ἐθαύμασαν Ἄγγέλων
 καὶ ἀνθρώπων οἱ δῆμοι·
 καὶ γὰρ τῇ προαιρέσει
 στερρός ἀθλητῆς
 ἀσκητῆς ἀναδέδειξαι
 καὶ ἱεράρχης καὶ ἄξιος
 λειτουργός
 τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.

**Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ,
 ὁμοια**

8

Εξομολογήσομαί Σοι, Κύριε,
 ἐν ὅλη καρδίᾳ μου,
 διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά Σου.

Τήν μακαρίαν ἐν κόσμῳ
ζωὴν διήνυσας
καί νῦν τῶν μακαρίων
συνευφραίνῃ τοῖς δήμοις
καί γῆν τήν τῶν πραέων
ὡς πρᾶος οἰκεῖς,
ιεράρχα Γρηγόριε·
χάριν θαυμάτων
πλουτεῖς δέ παρά Θεοῦ,
ἦν παρέχεις τοῖς τιμῶσί σε.

9

Ορθοδοξίας τά δόγματα
κατεφύτευσας
κακοδοξίας, μάκαρ,
ἐκτεμῶν τάς ἀκάνθας·
καί πίστεως τόν σπόρον
πληθύνας καλῶς
ἐπομβρία τῶν λόγων σου
ἐκατοστεύοντα στάχυν
ὡς πρακτικός
γεωργός, Θεῷ προσήνεγκας.

10

Τήν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου,
μάκαρ, λαμπρότητα
ἐθαύμασαν Ἀγγέλων
καί ἀνθρώπων οἱ δήμοι·
καί γάρ τῇ προαιρέσει
στερρός ἀθλητής
ἀσκητῆς ἀναδέδειξαι

καί ἱεράρχης καί ἄξιος
 λειτουργός
 τοῦ Θεοῦ καί φίλος γνήσιος.

Δοξαστικόν ι'

Ἦχος πλ. β'

Μετά τήν εἰς Ἄδου κάθοδον
 καί τήν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν,
 ἀδυμοῦντες ὡς εἰκός,
 ἐπί τῷ χωρισμῷ σου, Χριστέ, οἱ μαθηταί
 πρὸς ἐργασίαν ἐπράπησαν·
 καί πάλιν πλοῖα καί δίκτυα
 καί ἄγρα οὐδαμοῦ!
 Ἀλλά σύ, Σῶτερ, ἐμφανισθεῖς,
 ὡς Δεσπότης πάντων,
 δεξιοῖς τά δίκτυα κελεύεις βαλεῖν.
 Καί ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς
 καί πληθος τῶν ἰχθύων πολύ.
 Καί δεῖπνον ξένον ἔτοιμον ἐν γῆ!
 Οὐ μετασχόντων τότε Σου τῶν μαθητῶν
 καί ἡμᾶς νῦν, νοητῶς,
 καταξίωσον ἐντρυφῆσαι,
 φιλάνθρωπε Κύριε.

Καί νῦν.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις ...

Δοξολογία μεγάλη.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ**Ἀπολυτίκια****Τό Ἀναστάσιμον. ᾠχος δ'**

Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα
 ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι
 αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι
 καί τήν προγονικήν ἀπόφασιν
 ἀπορρίψασαι,
 τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον·
 Ἐσκύλευται ὁ θάνατος,
 ἠγέρθη Χριστός ὁ Θεός,
 δωρούμενος τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος γ'

Ἀπόστολε Ἄγιε Φίλιππε
 πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ
 ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν
 παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ**ᾠχος πλ. δ'.**

Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ,
 Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε,
 τῶν Μοναστῶν ἡ καλλονή,
 τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος,
 Γρηγόριε θαυματουργέ,
 Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα,
 κῆρυξ τῆς χάριτος,
 ἰκέτευε διὰ παντός,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον**Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Τὸ πολύφωνον στόμα τῆς θείας χάριτος,
 τῶν Ὁρθοδόξων δογμάτων
 τὸν ἀληθῆ ἠθισαυρόν,
 ἀνυμνοῦμέν σε πιστῶς Πάτερ Γρηγόριε·
 τῆς Ἐκκλησίας γὰρ φωστήρ,
 ἀνεδείχθης φαεινός,
 καὶ κλέος Θεσσαλονίκης·
 ἦτις ἐν σοὶ καυχωμένη,
 λαμπρῶς γεραίρει τοὺς ἀγῶνάς σου.

Τοῦ νεομάρτυρος**Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.**

Ἀνανήψας τῆς πλάνης
 θεολήπτω φρονήματι
 τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνεδέξω
 Κωνσταντῖνε μαρτύριον
 καὶ ἠθλησας ἐν Ῥόδῳ ἀνδρικῶς
 βασάνους ὑπομείνας χαλεπὰς
 καὶ μανία τῶν τυράννων ἀγχονισθεῖς· διό
 σοι ἀναβοῶμεν· Δόξα τῷ σὲ ἰσχύσαντι
 Θεῷ
 δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι
 δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ
 πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον.**Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον.**

Εὐσεβείας τὸ ῥόδον
 τὸ εὐωδέστατον

τὸ μέγα κλέος τῆς Ῥόδου
καὶ πολιοῦχον στερβρόν
Κωνσταντῖνον οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν
ὅτι Μαρτύρων τὴν ὁδὸν
διανύσας ἐπὶ γῆς
ἐν οὐρανοῖς ἐδοξάσθη
καὶ πρεσβεύει νῦν τῇ Τριάδι
ἐν παρρησίᾳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τῶν ἁγίων τοῦ ναοῦ.

*Ὁ εἰρμός τῆς ε' ὠδῆς
τῆς Μ. Πέμπτης.*

Τῶ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης
συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι,
τῶ δεσπάζοντι τῶν ὄλων
ἐαυτοὺς Χριστῶ ἀναθέμενοι,
ὠραίους πόδας ἐξαπενίζοντο,
εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

*Κοντάκιον τῆς περιόδου:
τό προεόρτιο τῶν Εἰσοδίων
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.*

Ο καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος,

Η πολυτίμητος
παστὰς καὶ Παρθένος,

Τὸ ἱερόν θησαύρισμα
τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,

Σήμερον εἰσάγεται
ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου

Τὴν χάριν συνεισάγουσα

τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ·
Ἦν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ·
Αὕτη ὑπάρχει
Σκηνὴ Ἐπουράνιος.

* * *

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΗΣ Η΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΛΟΥΚΑ

Ἡ παραβολὴ τοῦ καλοῦ Σαμαρείτη καὶ τοῦ Πανδοχείου τῆς Ἐκκλησίας, πού διαβάζεται κατὰ τὴν σημερινή Η΄ Κυριακὴ τοῦ Λουκᾶ (10,25-37), συνδέεται μὲ τὴν Ἀποστολική περικοπὴ τῆς 25^{ης} Κυριακῆς: «Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε», τῆς Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Ἐφ. 4,1-7) τὴν ὁποία παραθέτομε ἐδῶ.

**ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ 25 ΚΥΡΙΑΚΗΣ
 Ἦ ΤΗΣ 8^{ης} ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ
 ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.**

**ΟΙ ΔΥΟ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ
 ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
 ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΗΣ
 ΣΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ**

Τό Εὐαγγέλιο λέει: Ὁ Χριστός, ὁ ἐκ

τοῦ οὐρανοῦ καταβάς γιά νά σώση τόν κόσμο, ἴδρυσε τήν Ἐκκλησία μέ τή σταυρική θυσία Του καί ἔδωκε στούς Ἱερούς Ποιμένες τά δύο δηνάρια τῆς Ἀλήθειας καί τῆς Δυναμέως γιά νά δεραπεύσουν καί νά σώσουν τόν ἄνθρωπο.

Ὁ Ἀπόστολος συμπληρώνει: Ὁ Χριστός ἔδωκε σέ κάθε μέλος τοῦ Σώματός Του χαρίσματα μέ τό μέτρο πού Ἐκεῖνος προσφέρει τίς δωρεές Του στόν καθένα. Στόν καθ' ἓνα λοιπόν ἔδωκε μιά θέση στήν Ἐκκλησία, ἀλλά σέ ὅλους μέ ἓνα καί μόνο σκοπό: τόν καταρτισμό τῶν Ἀγίων, τή διακονία στήν οἰκοδομή τῆς Ἐκκλησίας καί στήν ἐνότητα τῆς πίστεως, νά γίνουν ὅλοι ὅμοιοι μέ τόν Χριστό, τό Νέο Ἀδάμ, ἀπό τόν ὁποῖον ἀναγεννηθήκαμε!

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἐφεσίους 4,1-7

Προκειμένον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός 75.

Εὐξασθε καί ἀπόδοτε

Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός!

**Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ
ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΚΑΙ Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΙΣΜΑΤΩΝ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ**

Ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας

εἶναι τό μέγα μυστήριον τοῦ κόσμου!

Ὁ ἀπρόσιτος Θεός, ὀλόκληρη ἡ Ἁγία Τριάδα, κατέβηκε καί συγκατοικεῖ μέ τούς ἀνθρώπους. Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἦλθε καί εἶναι παρούσα ἐδῶ στή γῆ!

Μέσα στήν Ἐκκλησία οἱ πιστοί ζοῦν καί κοινωνοῦν τό μυστήριον τῆς ἐνότητος καί τῆς ἁρμονίας, τῆς ἀγάπης τῆς Ἁγίας Τριάδος, συμφιλιωμένοι καί ἐνωμένοι μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὡς μέλη τοῦ ἐνός σώματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἀχώριστος ἀπό τά δύο ἄλλα Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Αὐτό τό μυστήριον τῆς ἐνότητος εἶναι ὁ Ἰδιος ὁ Χριστός, τό Σῶμα Του, ἡ Ἐκκλησία, ὁ Οἶκος τοῦ Θεοῦ, ἡ κατοικία τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους! Ἡ πρόγευση τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Μέσα στήν Ἐκκλησία, ὁ θησαυρός καί ὁ πλοῦτος τῆς Θείας Ζωῆς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, πού ἔφερε ὁ Χριστός ἀπό τόν οὐρανό στους ἀνθρώπους, βιώνεται ἀπ' αὐτούς σ' αὐτόν τόν κόσμο ἀπό τώρα!

Γιά νά πολιτευτοῦμε ἀντάξια σ' αὐτό τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ καί νά ἀξιοποιήσωμε αὐτή τή δωρεά Του, μᾶς

συμβουλεύει και μᾶς παρακαλεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ τό λόγο του στήν Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολή.

Στό κάθε μέλος τῆς Ἐκκλησίας προσωπικά ἐδόθη ἡ χάρις μέ τό μέτρο πού ὁ Χριστός δωρίζει τά χαρίσματά Του.

Ἀλλά και στήν Ἐκκλησία ὡς σῶμα Αὐτός ὁ Ἰδιος, ὁ Χριστός, ἐχάρισε τά ὄργανα, τούς ἀξιωματούχους πού ἦταν ἀπαραίτητοι. Αὐτός ὄρισε, ἄλλους Ἀποστόλους, ἄλλους Προφῆτες, ἄλλους Εὐαγγελιστές και ἄλλους Ποιμένες και Διδασκάλους! Και σέ ὅλους αὐτούς ὄρισε ἓνα σκοπό: Νά διακονοῦν και νά καταρτίζουν τούς Ἁγίους, τούς Χριστιανούς, και ἔτσι νά οἰκοδομοῦν τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ὥσπου νά φτάσωμε ὅλοι στόν τελικό σκοπό: στήν πλήρη τελειότητα τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή νά εἴμαστε ἐνωμένοι στήν ἴδια πίστη, στήν πλήρη γνώση τοῦ Χριστοῦ και νά ἔχωμε γίνει τέλειοι ἄνδρες, ὅμοιοι και ἓνα μέ τό Χριστό πού εἶναι τό μέτρο τῆς τελειότητος!

Τό μυστήριο αὐτό, τῆς ἐνότητος, ἱερουργεῖται ἀπό τό Ἅγιον Πνεῦμα και ἐκφράζεται, φαίνεται, ὡς ἐνσωμάτωση και ζωή εἰρήνης και συνεργασίας τῶν πιστῶν μελῶν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ πού ζοῦν και ἀξιοποιοῦν τή δωρεά τοῦ

Χριστοῦ α) γιά τό καλό καί τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ κόσμου καί β) γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ!

Αὐτόν τόν θεοπαράδοτο πλοῦτο, τόν οὐράνιο θησαυρό καί τήν ἀρμονική τάξη, ἔχομε τήν εὐθύνη καί τήν ὑποχρέωση ἔμεῖς νά τόν ζήσωμε, νά τόν διαφυλάξωμε, νά τόν ἀξιοποιήσωμε. Νά μεταδώσωμε τή σωτηρία σέ κάθε ἄνθρωπο, νά ἐργαστοῦμε τή σωτηρία τοῦ κόσμου!

Εἶναι ἡ δεύτερη εὐκαιρία πού μᾶς δίνεται μετά τήν ἀποτυχία τῶν πρωτοπλάστων. Θά τήν διαφυλάξωμε καί θά τήν περιφρουρήσωμε μέ τή ζωή μας, μέ τή νήψη, τήν ἀγιότητα καί τήν ἀγάπη μας καί μέ τήν μεγάλη προσοχή μας. Ὁ Διάβολος караδοκεῖ!

Ἄδελφοί,

1 παρακαλῶ ὑμᾶς,

ἐγώ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ,

ἀξίως περιπατῆσαι

τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε

Σᾶς παρακαλῶ

ἐγώ ὁ φυλακισμένος γιά τόν Κύριο,

νά ζήσετε ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ κλήση

πού σᾶς ἔγινε ἀπό τό Θεό,

2 μετά πάσης ταπεινοφροσύνης

καί πραότητος·

μετά μακροθυμίας,

ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ,

³ σπουδάζοντες τηρεῖν

τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος

ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

μέ κάθε ταπεινοφροσύνη καὶ πραότη-

τα, μέ μακροθυμία καὶ ὑπομονή, νά

ἀνέχεσθε ὁ ἓνας τόν ἄλλο μέ ἀγάπῃ,

³ προσπαθώντας νά διατηρῆτε τὴν

ἐνότητα πού δημιουργεῖ μέσα στήν

Ἐκκλησία τό Ἅγιο Πνεῦμα τό ὁποῖο

σᾶς συνδέει μέ τό σύνδεσμο τῆς

εἰρήνης.

⁴ Ἐν σῶμα καί ἐν Πνεῦμα,

καθώς καί ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι

τῆς κλήσεως ὑμῶν·

Ἐνα σῶμα εἶστε τῆς Ἐκκλησίας καί

ἓνα Πνεῦμα Ἅγιο ἔχετε, ὅπως μιά

εἶναι καί ἡ ἐλπίδα τῆς Βασιλείας γιά

τὴν ὁποία σᾶς κάλεσε ὁ Θεός·

⁵ Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα·

⁶ εἷς Θεός καί πατήρ πάντων,

ὁ ἐπί πάντων καί διά πάντων

καί ἐν πᾶσιν ὑμῖν.

ἓνας εἶναι ὁ Κύριος, μιά ἡ πίστις, ἓνα

τό Βάπτισμα· ἓνας ὁ Θεός καί Πατέρας

ὄλων, πού κυριαρχεῖ πάνω πάνω ἀπό

ὄλους καί ἐνεργεῖ μέσα ἀπ' ὄλους καί

κατοικεῖ μέσα σέ ὄλους σας.

⁷ Ἐνὶ δέ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις

κατά τό μέτρον
τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

7 Καί σέ καθένα ἀπό μᾶς δόθηκε ἡ χά-
ρη Του σύμφωνα μέ τό μέτρο πού μοι-
ράζει τῆς δωρεᾶς Του ὁ Χριστός.

*Ἡ περικοπή πού διαβάζουμε στήν Ἐκκλησία
σταματᾷ ἐδῶ. Τό νόημά της ὅμως ἐπεκτείνε-
ται καί ὁλοκληρώνεται στούς στίχους 8-13,
τούς ὁποίους παραθέτομε στή συνέχεια γιά
νά μπορέσουμε νά κατανοήσωμε τήν ἔννοιά
της.*

8 Διό λέγει·
Ἀναβάς εἰς ὕψος
ἤχημαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν
καί ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

Γι' αὐτό λέει στήν Ἁγία Γραφή (Ψαλ.
67,19): Ἀνέβηκε στόν οὐρανό (μέ τήν
Ἀνάληψή Του) παίρνοντας
αἰχμαλώτους Του (αὐτούς πού ὁ Διά-
βολος εἶχε ὑποδουλώσει, γιά νά τούς
ἐλευθερώσῃ) καί ἔδωκε δῶρα στούς
ἀνθρώπους.

9 Τό δέ ἀνέβη τί ἐστίν
εἰ μή ὅτι καί κατέβη πρῶτον
εἰς τά κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

Τό "ἀνέβηκε" ὅμως τί ἄλλο σημαίνει,
παρά ὅτι προηγουμένως κατέβηκε μέ
τό σταυρικό Του θάνατο στά κατώτε-
ρα μέρη τῆς γῆς, δηλ. στόν Ἄδη;

10 Ὁ καταβάς

Αὐτός ἐστι καί ὁ ἀναβάς
 ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν,
 ἵνα πληρώσῃ τά πάντα.

¹⁰ Αὐτός πού κατέβηκε Αὐτός εἶναι
 καί πού ἀνέβηκε πάνω ἀπό ὅλους τούς
 οὐρανοὺς, γιὰ νά πληρώσῃ μέ τήν πα-
 ρουσία Του τό σύμπαν.

- ¹¹ Καί Αὐτός ἔδωκε
 τούς μέν Ἀποστόλους,
 τούς δέ Προφῆτας,
 τούς δέ Εὐαγγελιστάς,
 τούς δέ ποιμένας καί Διδασκάλους
- ¹² πρὸς τόν καταρτισμόν τῶν Ἁγίων
 εἰς ἔργον διακονίας,
- ¹³ εἰς οἰκοδομήν
 τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ,
 μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες
 εἰς τήν ἐνότητα τῆς πίστεως
 καί τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ,
 Καί Αὐτός ἔδωκε τά χαρίσματα
 ἀναδεικνύοντας ἄλλους Ἀποστόλους,
 ἄλλους Προφῆτες,
 ἄλλους Εὐαγγελιστές,
 καί ἄλλους Ποιμένες καί Δασκάλους,
 γιὰ νά καταρτίζουσιν τούς ἁγίους
 νά διακονοῦν, ὥστε νά οἰκοδομηται
 τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία,
 μέχρις ὅτου φτάσωμε ὅλοι νά εἴμαστε
 ἐνωμένοι στήν ἴδια πίστη

καί στήν τέλεια γνώση
 τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
 εἰς ἄνδρα τέλειον,
 εἰς μέτρον τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.
 καί νά γίνωμε τέλειοι ἄνδρες
 στό μέτρο τῆς πλήρους τελειότητος
 τοῦ Χριστοῦ.

* * *

«Σπουδάζωμεν τηρεῖν
 τήν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος
 ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.» (στ. 3)

«Ενί ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις
 κατά τό μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.» (7)
 «Αὐτός ἔδωκε τοὺς μέν Ἀποστόλους...
 πρός τόν καταρτισμόν τῶν Ἁγίων
 εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομήν
 τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ...» (στ. 12)

Τελικός μας στόχος εἶναι, νά:
 «καταντήσωμεν οἱ πάντες
 εἰς τήν ἐνότητα τῆς πίστεως
 καί τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ,
 εἰς ἄνδρα τέλειον,
 εἰς μέτρον τοῦ πληρώματος τοῦ
 Χριστοῦ!» (στ. 13)

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος βαρὺς. Ψαλμός 94.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ
 ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Προφθάσωμεν τό πρόσωπον αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, 10,25-37.

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΣΑΜΑΡΕΙΤΟΥ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟ - ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

²⁵ **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ,
πειράζων Αὐτόν καί λέγων
Ἐκεῖνο τόν καιρό κάποιος
νομοδιδάσκαλος πλησίασε τόν Ἰησοῦ
γιά νά Τόν φέρη σέ δύσκολη θέση καί
τοῦ εἶπε:

- Διδάσκαλε, τί ποιήσας
ζωήν αἰώνιον κληρονομήσω;
Διδάσκαλε, τί πρέπει νά κάνω γιά νά
κληρονομήσω τήν αἰώνια ζωή;

²⁶ Ὁ δέ εἶπε πρὸς αὐτόν·

- Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται;

Πῶς ἀναγινώσκεις;

Κι ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: Τί γράφει ὁ
νόμος; Τί διαβάζεις;

²⁷ Ὁ δέ ἀποκριθεὶς εἶπεν·

- Ἀγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου

ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου
καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου
καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου
καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου·
καί τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Ἐκεῖνος ἀπάντησε:

Νῦν ἀγαπᾶς τόν Κύριο τό Θεό σου μ᾽ ὅλη
τήν καρδιά σου καί μ᾽ ὅλη τήν ψυχή σου,
μ᾽ ὅλη τή δύναμή σου καί μ᾽ ὅλο τό νοῦ
σου· καί τόν πλησίον σου ὅπως τόν ἑαυτό
σου.

28 Εἶπε δέ αὐτῷ· - Ὁρθῶς ἀπεκρίθης·
τοῦτο ποιεῖ καί ζήση.

Τοῦ εἶπε ὁ Ἰησοῦς: Πολύ σωστά
ἀπάντησες· αὐτό κάνε καί θά ζήσης.

29 Ὁ δέ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν
εἶπε πρὸς τόν Ἰησοῦν·

- Καί τίς ἐστί μου πλησίον;

Ἐκεῖνος ὁμως θέλοντας νά
δικαιολογήσῃ τόν ἑαυτό του, εἶπε στόν
Ἰησοῦ: Καί ποιός εἶναι ὁ πλησίον μου;

30 Ὑπολαβών δέ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν·

Πῆρε τότε ἀφορμή ὁ Ἰησοῦς καί εἶπε:

- Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν

ἀπό Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ

καί λησταῖς περιέπεσεν·

Κάποιος ἄνθρωπος κατεβαίνοντας ἀπό
τά Ἱεροσόλυμα γιά τήν Ἱεριχώ, ἔπεσε
πάνω σέ ληστές.

οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν
καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον,
ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

Αὐτοὶ τὸν ξεγύμνωσαν, τὸν
τραυμάτισαν κι ἔφυγαν παρατώντας
τον μισοπεδαμένο.

31 Κατὰ συγκυρίαν ἱερεὺς τις
κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ,
καὶ ἰδὼν αὐτόν ἀντιπαρῆλθεν.

Κατὰ σύμπτωση ἓνας ἱερέας κατέβαινε
ἀπὸ κεῖνο τό δρόμο καὶ ὅταν τὸν εἶδε,
τὸν προσπέρασε κι ἔφυγε.

32 Ὅμοίως δέ καὶ Λευίτης,
γενόμενος κατὰ τὸν τόπον
ἔλθων καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε.

Τό ἴδιο καὶ κάποιος Λευίτης πού
περνοῦσε ἀπὸ κεῖνο τό μέρος ὅταν
ἦλθε καὶ τὸν εἶδε, προσπέρασε κι
ἔφυγε.

33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων,
ἦλθε κατ' αὐτόν
καὶ ἰδὼν αὐτόν ἐσπλαχνίσθη

34 καὶ προσελθὼν
κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ
ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον.

Ἐπιβιβάσας δέ αὐτόν ἐπὶ τό ἴδιον κτῆνος
ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον
καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ·

Ἐνας Σαμαρείτης ὅμως πού ἦρθε κοντά

του καί καθώς τόν εἶδε, τόν
σπλαγχνίστηκε.

Ἐπλησίασε λοιπόν, ἔδωσε τά τραύματά
του ἀφοῦ πρώτα ἄλειψε τίς πληγές του
μέ λάδι καί κρασί, κι ἔπειτα τόν
ἀνέβασε στό δικό του ζῶο καί τόν
οδήγησε στό πανδοχεῖο φροντίζοντάς
τον γιά κάθε τι.

35 **Καί ἐπί τήν αὔριον ἐξελθῶν
ἐκβαλῶν δύο δηνάρια
ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καί εἶπεν αὐτῷ·
- «Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ
καί ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης,
ἐγώ ἐν τῷ ἐπανέρχουσθαί με
ἀποδώσω σοι.»**

Καί τήν ἄλλη μέρα φεύγοντας ἔβγαλε
δύο δηνάρια κι ἔδωσε στόν πανδοχέα
καί τοῦ εἶπε: - Φρόντισέ τον κι ὅ,τι
παραπάνω ξοδέψεις, ἐγώ ὅταν
ξαναπεράσω θά σέ πληρώσω.

36 **Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν
πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι
τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τούς ληστές;
Ποιός λοιπόν ἀπ' αὐτούς τούς τρεῖς σοῦ
φαίνεται ὅτι ἀποδείχτηκε «πλησίον»
ἐκείνου πού ἔπεσε στούς ληστές;**

37 **Ὁ δέ εἶπεν·
-Ὁ ποιήσας τό ἔλεος μετ' αὐτοῦ.
Κι ἐκεῖνος ἀπάντησε: Αὐτός πού τόν**

σπλαγγνίστηκε.

Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

- Πορεύου καί σύ ποίει ὁμοίως.

Τοῦ εἶπε λοιπόν ὁ Ἰησοῦς: Πήγαινε κι ἐσύ καί κάνε τό ἴδιο.

ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τό Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας
στήν παραβολή τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου

Ἡ σημασία

τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας

στή σωτηρία τοῦ κόσμου

Προεικόνιση τῆς Ἐκκλησίας

στήν Κιβωτό τοῦ Νῶε.

Ἐξω ἀπό τήν Ἐκκλησία

δέν ὑπάρχει σωτηρία·

κανείς δέ μπορεῖ νά σωθῆ

(Ἅγιος Αὐγουστῖνος).

Ὁ Κόσμος εἶναι ἀκαθαρσία ἀμαρτίας,
μολυσματικές ἀρρώστειες - πανούκλα

καί κατακλυσμός!

Τρικυμισμένο πέλαγος!

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μοναδική Κιβωτός

σωτηρίας γιά τόν ἄνθρωπο

μέσα στόν κατακλυσμό τοῦ κόσμου.

Μήν πλανᾶσθε! Μή σᾶς ξεγελᾷ

ὁ κόσμος - ὁ Διάβολος ὁ Ψεύτης!

Ἡ παραβολή μᾶς διδάσκει ὅτι:

Α)

ὁ Χριστός,
ὁ Καλός Σαμαρείτης, ὁ ἐκ Μαρίας,
εἶναι ὁ μοναδικὸς Σωτήρας.

Β)

ἡ Ἐκκλησία
εἶναι τὸ μοναδικὸ καταφύγιο,
μέσα στό ὁποῖο μπορεῖ νά καταφύγη
καί νά θεραπευθῇ ὁ ἄνθρωπος,
ὁ ὁποῖος εἶναι τραυματισμένος
καί καταληστευμένος ἀπό τὸ Διάβολο.

Γ)

στόν Πανδοχέα, τοὺς Ἱερούς ποιμένας,
ὁ ἰδρυτής τῆς Χριστός
ἔχει δώσει τὰ δύο φάρμακα,
πού εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τήν θεραπεία
τοῦ ἀνθρώπου:
τὴ Χάρη καί τὴν Ἀλήθεια Του!

Δ)

Ἄφου κάθε χριστιανός
εἶναι μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ,
ένωμένος μέ τὸ Χριστό
καί ὀφείλει νά τόν μιμῆται,
ἔχει χρέος νά φερθῇ πρὸς κάθε ἀσθενῆ
καί ἀνυπεράσπιστο ἄνθρωπο
ὡς Καλός Σαμαρείτης.
Ὁ Χριστός μᾶς θέλει
ἐργάτες τῆς ἀγάπης,
διακόνους τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου

πού χαροπαλεύει!
 Ἰεραπόστολοι χρειάζονται·
 Καλοί Σαμαρείτες!

**Η ΕΚΚΗΣΙΑ
 ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ
 ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ**

«Εκκλησίας οὐδέν ἴσον
 Ἐκκλησίας δέ οὐδέ Δαίμονες
 περιγίνονται...
 Τοιοῦτον ἔχει μέγεθος ἡ Ἐκκλησία!
 Πολεμουμένη νικᾷ!
 Ἐπιβουλευομένη περιγίνεται!
 Ὑβριζομένη, λαμπρότερα καθίσταται.
 Δέχεται τραύματα
 καί οὐ καταπίπτει ὑπό τῶν ἐλκῶν!
 Κλυδωνίζεται ἀλλ' οὐ καταποντίζεται!
 Χειμάζεται, ἀλλά ναυάγιον
 οὐχ ὑπομένει!
 Παλαίει, ἀλλ' οὐχ ἠττᾶται!
 Πυκτεύει, ἀλλ' οὐ νικᾶται!
 Διατί οὖν συνεχώρησε τόν πόλεμον;
 Ἴνα δείξῃ λαμπρότερον τό τρόπαιον!»
 (Λόγος Εἰς Εὐτρόπιον, Ε.Π.Ε 33, σελ.110-)

«Μή ἀπέχου Ἐκκλησίας!
 Οὐδέν γάρ Ἐκκλησίας ἰσχυρότερον!
 Ἡ ἐλπίς σου ἡ Ἐκκλησία!
 Ἡ σωτηρία σου ἡ Ἐκκλησία!
 Ἡ καταφυγή σου ἡ Ἐκκλησία!
 Τοῦ οὐρανοῦ ὑψηλοτέρα ἐστι,

τῆς γῆς πλατυτέρα ἐστίν.
 Οὐδέποτε γηρᾶ, αἰεὶ δὲ ἀκμάζει!
 Διό τό στερρόν αὐτῆς καὶ ἀσάλευτον
 δηλοῦσα ἡ Γραφή, ὄρος αὐτὴν καλεῖ!»
 (Λόγος Εἰς Εὐτρόπιον, Ε.Π.Ε 33, σελ.124-)

* * *

**Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ
 ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΣΑΜΑΡΕΙΤΟΥ,
 ΤΟ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ**

**Η ΣΗΜΑΣΙΑ
 ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
 ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ**

Ἡ Παραβολὴ τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου συνοψίζει μὲ τό πιό καλό καί παραστατικό τρόπο τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος καὶ δείχνει τό μοναδικό καταφύγιο τῆς σωτηρίας.

Μέ τὴν παραβολὴ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου ὁ Κύριος μᾶς ἐξηγεῖ τὴν τραγωδία τῆς ἀνθρωπότητος! Πῶς καὶ γιατί φτάσαμε νά ζοῦμε σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση, τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ καὶ τοῦ θανάτου. Μέ τὴν παραβολὴ ἐπίσης μᾶς δίδει τὴ λύση τῆς τραγωδίας μας, τὴν λύτρωση ἀπὸ τὰ δεινὰ πού μᾶς βασανίζουν!

Ἡ Ἐκκλησία προβάλλεται ἀπὸ τὸν Κύριο, τὸν ἀρχηγό καὶ ἰδρυτὴ τῆς, ὡς μοναδικό καταφύγιο, Κιβωτός σωτηρίας,

πανδοχεῖο - θεραπευτήριο τῆς ἀνθρωπότητος. Εἶναι ἡ ἀντήχηση τῆς Κιβωτοῦ μέ τήν ὁποία σώθηκαν τήν παλαιά ἐποχή μόνο ὀκτώ ψυχές ἀπό τόν κατακλυσμό ἐπί Νῶε!

Ἡ ἀρχή τῆς τραγικῆς περιπέτειας τοῦ ἀνθρώπου ἦταν ἡ συνάντησή του μέ τό Διάβολο, τόν ἀρχηγό τοῦ ψεύδους καί τῆς ἀπάτης. Αὐτός παραπλάνησε καί τόν ἀνθρωπο καί τόν παρέσυρε στήν ἀποστασία κατά τοῦ Θεοῦ. Οὐσιαστικά τόν καταλήστεψε. Τοῦ πῆρε τά χαρίσματα πού τοῦ ἔδωκε ὁ Θεός καί τόν ἄφησε μισοπεθαμένο.

Τήν εἰκόνα τῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου μετά τήν καταλήστευσή του ἀπό τούς Δαίμονες δείχνει ἡ παραβολή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη στό πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου πού ἔπεσε στά χέρια τῶν ληστῶν!

Ἡ κατάστασή του εἶναι ἄθλια! Σχεδόν νεκρός. Δέν ἔχει τή δύναμη νά φύγει νά κρυφτῆ, νά γλυτώσῃ!

Οἱ προπαιδευτικές προσπάθειες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δέν ἀπέδωκαν! Οὔτε ὁ Νόμος τοῦ Μωυσῆ τόν βοήθησε, οὔτε τό κήρυγμα τῶν Προφητῶν!

Ἡ Λύση

Τῆ λύση τοῦ ἀνθρωπίνου δράματος ἐργάστηκε ὁ Ἴδιος ὁ Πλάστης τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Μονογενῆς Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, τό δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος!

Αὐτή τῆ λύση ἐργάστηκαν καί κήρυξαν στόν κόσμο καί οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τήν περασμένη Κυριακή (ΚΔ΄ Κυριακή, Ἐφ. 2, 14-22) μᾶς τήν παρέστησε ὡς καταλλαγὴ καί συμφιλίωση τῶν ἀνθρώπων μεταξὺ τους σέ Ἕνα Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας - Νύμφης τοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποῖαν ὁ Υἱός προσήγαγε στόν Πατέρα Του. Ἔτσι ἔκαμε τοὺς ἀνθρώπους συμπολίτες τῶν Ἁγίων καί οἰκείους τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Νέα αὐτῆ Κοινωνία, εἶναι ἕνας Ἅγιος Ναός, θεμελιωμένος πάνω στοὺς Προφῆτες καί τοὺς Ἀποστόλους, μέ πρωταρχικό, ἀκρογωνιαῖο λίθο, τόν Ἰησοῦν Χριστόν. Τό τελικό ἀποτέλεσμα, δηλαδή, τῆς λύσης τοῦ Χριστοῦ εἶναι μιὰ κοινωνία ἀνθρώπων πού συγκατοικοῦν μέ τό Θεό, πού εἶναι κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ καί ὁ Θεός κατοικεῖ ἀνάμεσά τους!

Ἡ διδασκαλία αὐτή, γιά τῆ λύση τῆς ἀνθρώπινης τραγωδίας, παρουσιάζεται στήν παραβολή τοῦ καλοῦ Σαμαρεί-

του ως πανδοχεῖο καί θεραπευτήριον τῆς ἀνθρωπότητος.

Τό Δεύτερον πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ Υἱὸς καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, κατέβηκε στόν κόσμον, ὅπως τότε πού τόν ἐδημιούργησε καί ἐπλασε τόν Ἀδάμ. Τώρα ὁμως ἐγένεε ὁ ἴδιος Νέος Ἀδάμ! Πῆρε ἀπό τά σπλάγγα τῆς Παρθένου Μητέρας Του ὅλη τήν ἀνθρώπινον φύσιν, τό ἀνθρώπινο φύραμα, καί τό κρατεῖ στό Σῶμα Του.

Ὡς Νέος Ἀδάμ, ἐργάστηκε τήν ὑπακοήν στήν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ, πού δέν κατόρθωσε ὁ Πρῶτος Ἀδάμ, καί εὐχαρίστησε τόν Πατέρα! Ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ ἦταν ἡ ἀγάπη! Μέ τήν Ὑπακοήν καί τήν ταπεινώσιν Του νίκησε τό Διάβολο. Θανατώθηκε, κατέβηκε στόν Ἄδη καί ἀναστήθηκε καί ἐλευθέρωσε τοὺς ἀνθρώπους, πού τοὺς εἶχε παραπλανήσει καί ὑποτάξει ὁ Διάβολος. Μέ ὅσους τόν ἀκολούθησαν κατά τόν ἐπίγειον βίον Του καί μέ κείνους πού τόν δέχτηκαν καί τόν ἀκολούθησαν ἀπό τόν Ἄδη, ἴδρυσεν τό Σῶμα Του, τήν Βασιλείαν Του, τό Λαόν Του, τό Ναόν, τό Κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ, τόν Καινούριον Κόσμον τῆς Ἐκκλησίας, τό Νέον Παράδεισον!

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό Μυστήριον

τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου! Εἶναι ὁ Οἶκος τοῦ Θεοῦ! Εἶναι ἡ κατοικία Του ἐδῶ, στό χωρο πού ἐκούσια μετανάστεψαν τά παιδιά Του, ἀνάμεσα στούς αὐτοεξόριστους, καί πλανωμένους, γιά νά μποροῦν νά προστρέχουν εὐκολα καί γρήγορα στό καταφύγιο τῆς σωτηρίας, στό σπίτι τοῦ Πατέρα τους!

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἓνας θεῖος ὀργανισμός μέ θεμέλιο τόν ἴδιο τό Χριστό καί πάνω Του, χτισμένους σάν ζωντανούς λίθους, τούς πιστούς, σέ Οἶκο, Ναό Θεοῦ, Ἁγιαστήριο, Πανδοχεῖο, Θεραπευτήριο τῶν ἀνθρώπων. Αὐτόν τόν Οἶκο τόν ἐμπιστεύτηκε στόν Παράκλητο, τό τρίτο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Οἱ Ἴατροί πού Τόν ἐκπροσωποῦν

Ὁ Παράκλητος τοποθετεῖ στήν Ἐκκλησία, ὡς ὄργανά Του, τούς Ἐπισκόπους, ἐκπροσώπους τοῦ Χριστοῦ, Πανδοχεῖς, πού ἀναλαμβάνουν νά συνεχίζουν τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ, τή διαποίμανση καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων!

Σ' αὐτούς ὁ ἀρχηγός τῆς Ἐκκλησίας ἐμπιστεύτηκε τά σωτήρια φάρμακα, τούς θησαυρούς τῆς Βασιλείας των οὐρανῶν, γιά νά περιποιῶνται καί νά σώζουν τούς ἀνθρώπους!

Ἡ Χάρις καὶ ἡ Ἀλήθεια
Τὰ φάρμακα
μέ τὰ ὁποῖα θεραπεύουν τὸν ἄνθρωπο
οἱ Ἱεροὶ Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας
Ὁ Πανδοχέας

Τὰ σωτήρια αὐτὰ φάρμακα εἶναι δύο, τὰ δύο δηνάρια τῆς παραβολῆς πού ἔδωκε στὸν πανδοχέα ὁ Καλὸς Σαμαρίτης. Εἶναι ἡ Χάρις καὶ ἡ Ἀλήθεια (Ἰωάν. 1,18), Ἡ Δύναμη τῆς θείας Ζωῆς καὶ Ἀληθείας. Αὐτὰ τὰ δύο στοιχεῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου· εἶναι ὁ ἀληθινός, ὁ Ὅλος Χριστός.

Ἡ «Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» τὴν ὁποῖαν ἔστειλε στοὺς ἀνθρώπους ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, εἶναι ὁ Ἰδιος, ὁ Χριστός ὁ Θεός, τὸν ὁποῖον μεταδίδει στοὺς πιστοὺς ἡ κοινω-
 νία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Αὐτὴ ἡ δω-
 ρεὰ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸ τὸ κεφάλαιο, πού μᾶς
 μεταδίδει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ τὸ ζοῦμε
 καὶ τὸ κοινωνοῦμε κάθε Κυριακὴ στὴ
 Θεῖα Λειτουργία καὶ κάθε στιγμὴ τῆς
 ζωῆς μας, ἀναλύεται σὲ δύο στοιχεῖα: Τὸ
 ἓνα εἶναι ὁ λόγος, ἡ Ἀλήθεια, τὸ φῶς, ἡ
 Σοφία, ἡ Διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, τὸ
 Εὐαγγέλιο! Τὸ ἄλλο εἶναι ἡ Χάρη, ἡ
 Ζωή, ἡ Δύναμη τοῦ Χριστοῦ μέ τὴν

ὁποῖαν ἐνεργοῦσε τὰ θαύματα! (Ιωάν. 1,18).

Αὐτὰ προσφέρει ἡ Ἐκκλησία κάθε φορά στή θεία Λειτουργία: Στό πρώτο μέρος τήν Ἀλήθεια, πού φωτίζει τόν ἄνθρωπο νά βλέπη πού πορεύεται, ἐνῶ στό δεύτερο τή Χάρη, τή δύναμη τῆς ζωῆς νά περπατᾶ καί νά ἐκτελῆ τό δρόμο τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, πού τόν ὀδηγοῦν στήν τελείωση καί στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἐδῶ μέσα στήν Ἐκκλησία, τό Νέο Παράδεισο, τόν καινούριο κόσμος, μέ αὐτές τίς προϋποθέσεις, ἱεουργεῖται τό Μυστήριο τῆς σωτηρίας τοῦ Ἄνθρώπου. Ἐξω ἀπό τήν Ἐκκλησία δέν ὑπάρχει σωτηρία! Πουθενά ἄλλοῦ δέν μπορεῖ κανεῖς νά σωθῆ!

**Πῶς ἀναγεννᾶται
μέσα στό Νέο Κόσμο,
τόν Νέο Παράδεισο τῆς Ἐκκλησίας,
ὁ ἄνθρωπος**

Τό κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι:

«Μετανοεῖτε! Ἦγγικε γάρ ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν!» καί «Ὅστις θέλει ὀπίσω Μου ἔλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν Σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθήτω Μοι!»

Ἄν πιστέψωμε στό Λόγο τοῦ

Χριστοῦ καί τόν ἀκολουθήσωμε καί βαπτισθοῦμε, σωζόμεσθε! Ἔτσι μπαίνομε στό σῶμα Του, τόν Οἶκο τοῦ Θεοῦ, τό Πανδοχεῖο – Θεραπευτήριον, τήν Ἐκκλησίαν.

Στήν Ἐκκλησίαν, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τόν Οἶκο τοῦ Θεοῦ, **δυναμει ἀνήκουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι**, ἀφού ἀπό τά σπλάγγνα τῆς Παρθένου ὁ Χριστός προσέλαβε ὅλη τήν ἀνθρώπινη φύση. Γιά νά γίνη ὁμως πραγματικότητα ἡ ἀναγέννηση κάθε ἀνθρώπου μέσα στόν Καινούριον Κόσμον τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά τό θελήσῃ καί νά προσέλθῃ μέ πίστη στό Βάπτισμα, ἐλεύθερα, μόνος του καθένας καί νά συνεχίσῃ νά ζῆ στό ἐξῆς ἐργαζόμενος τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί προσδοκῶντας τόν Χριστό στήν Δευτέρα ἔλευσή Του, πού θά κρίνῃ τόν κόσμον καί θά παραλάβῃ τοὺς πιστοὺς Του στήν αἰώνια Βασιλεία Του.

Γιά νά κατανοηθῇ αὐτό θά χρησιμοποιήσωμε τό παράδειγμα τοῦ Πατέρα πού καταθέτει στήν Τράπεζαν τήν κληρονομιά τοῦ παιδιοῦ του. Τό παιδί εἶναι πλούσιος, ἀλλά γιά νά χρησιμοποιήσῃ τά πλούτη του, γιά πάρῃ στά χέρια του τήν περιουσία τοῦ πατέρα του, πρέπει νά δείξῃ τήν ταυτότητά του. Νά ἀποδείξῃ

ὅτι εἶναι πραγματικό παιδί τοῦ πατέρα του. Αυτό ἀκριβῶς κάνει ὁ ἄνθρωπος μέ τό Βάπτισμα! Ὁμολογεῖ τήν πίστη του καί τήν ἐπισφραγίζει, τήν ἐπικυρώνει μέ τό Βάπτισμά του.

Αὔριο 15 Νοεμβρίου

Ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων

Ἀπό αὔριο ἄρχεται ἡ τεσσαρακοστή νηστεία τῶν Χριστουγέννων, εἰς ἣν ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς Τετάρτης καί Παρασκευῆς, μέχρι μὲν τῆς 17ης Δεκεμβρίου κατάλυσις ἰχθύος, ἀπὸ δὲ τῆς 18ης ἕως τῆς 24ης Δεκεμβρίου κατάλυσις οἴνου καί ἐλαίου. Βλέπε σχετικῶς καί Πηδάλιον, Ἀθῆναι 1982, ὑποσ. εἰς ἐρμηνείαν ξδ' κανόνος τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων, σελ. 93-94, περὶ τὸ τέλος τῆς ὁποίας σημειοῦται: «Πρέπει δὲ νὰ φυλάττουν ταύτας (τὰς νηστείας) ὄχι μέ ξηροφαγίαν καθὼς τὴν μεγάλην μί, ἀλλὰ μέ οἰνέλαιον καί ἰχθυοφαγίαν, ἔξω μόνον τῶν Τετράδων καί Παρασκευῶν, ὅπου τυγχάνουν ἀναμεταξὺ εἰς τὰς νηστείας αὐτάς, καί ἔξω τῆς νηστείας τοῦ Αὐγούστου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἅπαξ μόνον, ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως, ἰχθύος μεταλαμβάνομεν».

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**Τρίτη 16 Νοεμβρίου****Ματθαίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ****Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.**

Ἄπόστολε ἅγιε
καί Εὐαγγελιστά Ματθαῖε,
πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,
ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν,
παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.